

NOTY O AUTORACH

Siergiej A w i e r i n c e w, profesor, filolog klasyczny, historyk kultury. Urodzony w Moskwie. Studia z zakresu filologii klasycznej na Uniwersytecie w Moskwie. Wykładowca na tymże uniwersytecie, obecnie również w Instytucie Slawistyki na Uniwersytecie w Wiedniu.

Członek Rosyjskiej Akademii Nauk.

Główne obszary badań: kultura bizantyjska, myśl chrześcijańska.

Autor książek tłumaczonych na wiele języków, m.in. *Vizantijskaja literatura* (red. 1974); *Novo v sovremennoj klassičeskoj filologii* (red. 1979). *Kultura Vizantii IV-pervaja polovina VII v.*, t. 1-2 (red. 1984-1989); *Na perekroście literaturnych tradicij* (wyd. polskie *Na skrzyżowaniu tradycji: szkice o literaturze i kulturze wczesnobizantyjskiej*, 1988); *Christijanstvo. Enciklopedičeskij slovar*, t. 1 (red. 1993).

Ks. Jerzy B a j d a, profesor, teolog. Urodzony w 1928 r. w Krakowie. Studia z zakresu: teologii w Instytucie Teologicznym w Tarnowie, prawa kanonicznego na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz teologii moralnej na Papieskim Wydziale Teologicznym w Krakowie. W latach 1969-1973 wykładowca teologii moralnej na tymże Papieskim Wydziale Teologicznym. Od 1973 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie; związany z Instytutem Studiów nad Rodziną w Łomiankach.

Główne obszary badań: podstawy teologii moralnej, szczególnie teologia powołania oraz problematyka teologiczno-moralna małżeństwa i rodziny.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Powołanie małżeństwa i rodziny* w serii „Teologia małżeństwa i rodziny”, t. 1 (1980); *Powołanie chrześcijańskie jako zasada teologii moralnej* (1984).

Rocco B u t t i g l i o n e, profesor, filozof, prawnik. Urodzony w 1948 r. w Gallipoli (Włochy). Studia uniwersyteckie w Rzymie i Turynie. Profesor na Uniwersytecie w Teramo; prorektor Internationale Akademie für Philosophie (Liechtenstein). Od 1994 członek Papieskiej Akademii Nauk Społecznych oraz Sekretarz Generalny Partito Popolare Italiano. Współpracownik wielu czasopism, m.in.: „Il Nuovo Areopago”, „Il Sabato”, „30 Giorni”, „Avvenire”, „Il Tempo”. Uczestnik ruchu „Comunione e Liberazione”.

Doktor honoris causa KUL.

Główne obszary badań: antropologia filozoficzna, etyka, myśl Karola Wojtyły, teoria dialektyki, filozofia kultury i polityki, prawo.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Dialettica e nostalgia* (1978); *La crisi dell'economia marxista* (1978); *Il pensiero di Karol Wojtyła* (1982); *L'uomo e il lavoro* (1982); *Metafisica della conoscenza e politica* (1986); *L'uomo e la famiglia* (1991); *La crisi della morale* (1991; wyd. polskie: *Etyka w kryzysie*, 1994); *Augusto Del Noce. Biografia di un pensiero* (1992); *Il problema politico dei cattolici* (1993); *Chrześcijanizm a demokracja* (1993).

Ks. Stanislav Č e g o v n i k, prałat, doktor, filozof, teolog. Urodzony w 1926 r. w Miess (Mezica) w Słowenii.

Wikariusz diecezjalny (diec. Gurk) do spraw zgromadzeń zakonnych. Duszpasterz akademicki dla studentów słoweńskich. Dyrektor Gimnazjum wyższego stopnia im. św. Urszuli w Klagenfurcie.

Główny obszar zainteresowań: chrześcijańska Europa, święci Cyryl i Metody.

Autor artykułów z zakresu pedagogiki.

Juan de Dios Vial Correa, profesor medycyny. Urodzony w 1925 r. w Santiago w Chile. Studia medyczne na Uniwersytecie w Chile.

W 1951 r. pracownik naukowy na Washington University w Saint Louis (USA). Od 1952 r. profesor na Pontificia Universidad Católica w Chile; od 1985 r. – rektor.

Przewodniczący Papieskiej Akademii Życia (od 1994). Członek Sociedad de Biología de Chile (w latach 1975-1977 przewodniczący), Sociedad Latinoamericana de Microscopía Electrónica, Academia de Ciencias del Instituto de Chile, Academia Latinoamericana de Ciencias, Consejo Superior de Ciencia (1982-1983 przewodniczący). Członek Papieskiej Rady do Spraw Pracowników Służby Zdrowia, a w latach 1986-1991 konsultor Papieskiej Komisji do Spraw Apostolatu Osób Opiekujących się Chorymi; Internacional Advisory Board of ICC (International Center for Cancer and Development Biology), Asociación Internacional de Escuelas de Medicina de Universidades Católicas (w 1992-1994 przewodniczący), Papieskiej Rady do Spraw Kultury (1993).

Autor książki *La Teoría Celular en los Orígenes de la Biología Moderna* (1982) oraz licznych artykułów.

Damian P. Fedoryka, profesor. Urodzony w 1940 r. w Krakowie. Studia z zakresu filozofii i nauk politycznych na Fordham University i na Uniwersytecie w Salzburgu. Po studiach wykładowca na Uniwersytetach w Rhode Island i Dallas. Od 1985 r. prezydent Christendom College w Front Royal, a następnie Newsman College w St. Louis. Obecnie profesor na Uniwersytecie w Steubenville oraz w Wyższym Seminarium Ducha Świętego i na Akademii Teologicznej we Lwowie. Współzałożyciel i współpracownik International Academy of Philosophy w Dallas (później Liechtenstein).

Członek Catholic Scholars. Zaangażowany w działalność na rzecz obrony życia nie narodzonych.

Główne obszary badań: etyka, szczególnie etyka seksualna, filozofia osoby.

Autor m.in. książki *Abortion and the Ransom of the Sacred* (1991) oraz wielu artykułów i tłumaczeń z j. polskiego.

Germain Grisez, profesor, filozof. Urodzony w 1929 r. w Heights w Ohio, USA. Studia filozoficzne na John Carrol University (University Heights), Dominican College of St. Thomas Aquinas (River Forest, Illinois) i University of Chicago.

W latach 1957-1972 pracownik naukowo-dydaktyczny na Georgetown University w Waszyngtonie, a w latach 1961-1962 również na University of Virginia (Charlottesville). Od 1972 do 1979 r. profesor filozofii w Campion College na University of Regina (Regina, Kanada). Od 1979 r. profesor etyki chrześcijańskiej w Mount Saint Mary's College (Emmitsburg, Maryland).

W latach 1968-1969 specjalny asystent kardynała Waszyngtonu, abp. Patricka O'Boyle'a, przez następne trzy lata konsultant archidiecezji w Waszyngtonie.

Wyróżniony m.in. medalem „Pro Ecclesia et Pontifice”.

Członek Catholic Theological Society of America, American Catholic Philosophical Association (1982-1983 wiceprzewodniczący, 1983-1984 przewodniczący), członek-założyciel Fellowship of Catholic Scholars.

Publikacje książkowe: *Abortion: The Myths, the Realities, and the Arguments* (1970); *Beyond the New Morality: The Responsibilities of Freedom* (współautor, 1974); *Beyond the New Theism:*

A Philosophy of Religion (1975); *Life and Death with Liberty and Justice: A Contribution to the Euthanasia Debate* (współautor, 1979); *Nuclear Deterrence, Morality and Realism*, (współautor, 1987); *Fulfillment in Christ: A Summary of Christian Moral Principles* (współautor, 1991); *The Way of the Lord Jesus*, t.1: *Living a Christian Life* (1993).

Alicja G r z e ś k o w i a k, profesor, prawnik. Urodzona w 1941 r. w Świrzu k. Lwowa. Studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu. W latach 1963-1966 inspektor kredytowy w oddziale Narodowego Banku Polskiego w Toruniu. Od 1966 r. pracownik naukowo-dydaktyczny UMK, od 1990 r. również Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Od roku 1989 senator Rzeczypospolitej Polskiej; przewodnicząca Komisji Konstytucyjnej Senatu RP I kadencji (1989-1991); od 1991 do 1993 r. wicemarszałek Senatu RP II kadencji. Wiceprzewodnicząca Frakcji Parlamentarnej Grupy Politycznej Partii Populaire (Chrześcijańskich Demokratów) Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy. Konsultor Papieskiej Rady do Spraw Rodziny; członek Rady Administracyjnej Fundacji Jana Pawła II i Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL, Société Internationale de Défense Sociale, polskiej sekcji Association Internationale de Droit Pénal, Toruńskiego Towarzystwa Naukowego oraz Towarzystwa Naukowego Prawa Karnego.

Główne obszary badań: penologia, problematyka kary śmierci, prawnokarna ochrona praw człowieka ze szczególnym uwzględnieniem prawa do życia, chrześcijańska koncepcja kary kryminalnej, prawo nieletnich.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Kara pozbawienia wolności względem nieletnich w prawie karnym europejskich państw socjalistycznych* (1976); *Kara śmierci w polskim prawie karnym* (1978); *Zarys prawa karnego* (współautor, 1976); *Proces karny. Podręcznik do ćwiczeń* (współautor, 1979); *Prawo karne. Zagadnienia teorii i praktyki* (współautor, 1986); *Postępowanie w sprawach nieletnich* (1986); *Zagadnienia prawnokarnej ochrony dziecka poczętego w pracach Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w latach 1990-1991* (1994).

Alphons H o r t e n, przedsiębiorca, polityk. Urodzony w 1907 r. w Metz w Lotaryngii. Studia w Studium der Land- und Volkswirtschaft na Friedrich-Wilhelm Universität w Berlinie.

Od 1927 r. zaangażowany w rozbudowywanie przemysłu spożywczego. Po wojnie rozwija rodzinne przedsiębiorstwo.

Założyciel Rady Naukowej CDU. Współzałożyciel Bundes Katholischen Unternehmens, aktywny uczestnik życia politycznego, m.in. współpracownik kanclerza Erharda. W latach 1965-1973 członek Bundestagu. Autor artykułów.

Mieczysław Albert K r ą p i e c OP, profesor, filozof. Urodzony w 1921 r. w Berezowicy Małej k. Zbaraża. Studia teologiczne i filozoficzne w Kolegium oo. Dominikanów w Krakowie oraz na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1946 r. wykładowca filozofii w Kolegium oo. Dominikanów w Krakowie, a od 1951 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL (obecnie emerytowany). W latach 1970-1983 rektor KUL.

Członek Papieskiej Akademii św. Tomasza w Rzymie, PAN, PAU, Academia Scientiarum et Artium Europea.

Doktor honoris causa Pontifical Institute of Mediaeval Studies w Toronto (Kanada) i Katolickiego Uniwersytetu w Leuven (Belgia). Wyróżniony licznymi odznaczeniami, m. in. Orderem Palm Akademickich Akademii Francuskiej i belgijskim orderem Grand Officier Leopolda II.

Główne obszary badań: metafizyka, antropologia filozoficzna, filozofia polityki, teoria poznania.

Autor licznych artykułów i książek, wielokrotnie wznawianych i tłumaczonych na języki obce, m.in.: *Teoria analogii bytu* (1959); *Realizm ludzkiego poznania* (1959); *Metafizyka* (1966, wyd. rozszerzone 1978); *Ja-człowiek. Zarys antropologii filozoficznej* (1974); *Człowiek i prawo naturalne* (1975); *Człowiek – kultura – uniwersytet* (1982); *Język i świat realny* (1985); *Suwerenność...*

czyja? (1991); *O rozumienie filozofii* (1991); *U podstaw rozumienia kultury* (1991); *O ludzką politykę* (1993), oraz komentarzy do dzieł klasyków metafizyki.

Andreas L a u n OSFS, profesor, teolog. Urodzony w 1942 r. w Wiedniu. Studia na uniwersytetach w Salzburgu (Austria), Eichstätt (RFN) oraz we Fryburgu Szwajcarskim.

Profesor teologii moralnej w Hochschule Heiligenkreuz w Wiedniu. Duszpasterz i działacz społeczny szczególnie zaangażowany w pomoc dla sierot społecznych („Foster-care-Families”).

Członek Europäische Gesellschaft für Theologie oraz Societas Ethica. Wyróżniony nagrodą Kardinal-Innitzer-Preis.

Główne obszary badań: ogólna teologia moralna (szczególnie problematyka prawa naturalnego i sumienia), nauka Kościoła w zakresie etyki seksualnej, małżeńskiej i medycznej.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Die naturrechtliche Begründung der Ethik in der neueren katholischen Moraltheologie* (1973); *Das Gewissen – oberste Norm sittlichen Handelns. Eine kritische Analyse* (1984); *Aktuelle Probleme der Moraltheologie* (1991); *Zur Abtreibung in Österreich heute* (1991); *Fragen der Moraltheologie heute* (1992).

Abp Kazimierz M a j d a ń s k i, profesor, teolog. Urodzony w 1916 r. w Małgowie (Ziemia Kaliska). Studia w Wyższym Seminarium Duchownym we Włocławku oraz na Uniwersytecie we Fryburgu (Szwajcaria). Podczas wojny więzień hitlerowskich obozów koncentracyjnych, głównie Dachau. Od 1950 do 1963 r. wykładowca teologii moralnej w Seminarium Duchownym we Włocławku. W latach 1956-1975 redaktor naczelny „Ateneum Kapłańskiego”. Od 1969 r. wykładowca teologii moralnej i pastoralnej na ATK. Twórca (1975) i dyrektor Instytutu Studiów nad Rodziną w Warszawie-Łomiankach (ATK).

W 1962 r. mianowany biskupem pomocniczym diecezji włocławskiej, a w 1979 ordynariuszem diecezji szczecińsko-kamieńskiej.

Współtwórca Komisji Episkopatu do Spraw Duszpasterstwa Rodzin oraz Komisji Episkopatu do Spraw Dialogu z Niewierzącymi (jej długoletni przewodniczący). Członek watykańskiego Sekretariatu dla Niewierzących oraz Prezydium Papieskiej Rady do Spraw Rodziny. Członek Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL.

Doktor honoris causa Uniwersytetu Szczecińskiego.

Główne obszary badań: teologia moralna ze szczególnym uwzględnieniem problematyki małżeństwa i rodziny, duszpasterstwo rodzin, martyrologia księży w okresie wojny.

Ważniejsze pozycje książkowe: *Wspólnota życia i miłości: zarys teologii małżeństwa i rodziny* (1979); *Antropologiczne kategorie trzeźwości* (red., 1980); *Teologia małżeństwa i rodziny*, t. 1 (red., 1980) i t. 2 (red., 1990); *Rozwój człowieka w rodzinie*, t. 1 (red., 1982); *Wychowanie do miłości* (red., 1987); *Będziecie moimi świadkami* (1987); *Błogosławiony Biskup Michał Męczennik i inni* (1989).

Jarosław M e r e c k i SDS, magister filozofii. Urodzony w 1960 r. w Bisztyнку w woj. olsztyńskim. Studia na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz w Internationale Akademie für Philosophie w Liechtensteinie.

Od 1991 r. wykładowca etyki w Wyższym Seminarium Duchownym Księży Salwatorianów w Bagnie w woj. wrocławskim. Współpracownik Istituto Polacco di Cultura Cristiana w Rzymie.

Główne obszary badań: etyka, związki etyki i antropologii (zwłaszcza teoria prawa naturalnego), filozofia polityki. Autor artykułów i tłumaczeń z powyższych dziedzin.

Jean-Marie M e y e r, profesor, filozof. Urodzony w 1955 r. w Paryżu. Nauczyciel filozofii w gimnazjum i wykładowca historii filozofii współczesnej w Faculté de Philosophie Comparée w Paryżu.

Członek (wraz z żoną) Papieskiej Rady do Spraw Rodziny.

Główne obszary badań: bioetyka, logika i metafizyka średniowiecza, filozofia Hegla.

Autor artykułów z powyższych dziedzin publikowanych głównie w czasopiśmie uniwersyteckim „Cahiers”.

Jacek Salij OP, profesor, teolog i publicysta. Urodzony w 1942 r. w Budach k. Dubna (Wołyń). Studia w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie. Pracownik naukowo-dydaktyczny ATK oraz Kolegium Filozoficzno-Teologicznego oo. Dominikanów w Krakowie. Członek kolegium redakcyjnego „Studia Theologica Varsoviensia”. Autor licznych publikacji naukowych, religijnych i popularyzatorskich, wielu tłumaczeń i opracowań tekstów św. Tomasza z Akwinu.

Najważniejsze pozycje książkowe: *Królestwo Boże jest w was. Wybór artykułów* (1980); *Szukającym drogi* (1982); *Rozpacz pokonana* (1983); *Rozmowy ze świętym Augustynem* (1983); *Legendy dominikańskie* (przekł. i oprac., 1985); *Pytania nieobojętne* (1986); *Tajemnica Emmanuela dzisiaj* (1989); *Poszukiwania w wierze* (1991).

Ks. Michel Schooyans, profesor, filozof. Urodzony w 1930 r. W latach 1959-1969 pracownik naukowo-dydaktyczny na Uniwersytecie w São Paulo w Brazylii. Od roku 1964 profesor Katolickiego Uniwersytetu w Louvain-la-Neuve w Belgii.

Główne obszary badań: teologia polityki, filozofia moralności.

Autor wielu publikacji książkowych, m.in.: *Destin du Brésil. La technocratie militaire et son idéologie* (1973); *Demain, le Brésil* (1977); *L'avortement: enjeux politiques* (1990; wyd. polskie *Aborcja a polityka*, 1991); *La dérive totalitaire du libéralisme* (1991).

Josef Seifert, profesor, filozof. Urodzony w 1945 r. w Salzburgu (Austria). Studia filozoficzne w Salzburgu i Monachium.

W latach 1969-1973 pracownik naukowo-dydaktyczny na Uniwersytecie w Dallas (USA). Obecnie rektor i profesor Internationale Akademie für Philosophie (Liechtenstein). Redaktor naczelny czasopisma filozoficznego „Aletheia”, serii „Studies in Phenomenological and Classical Realism”, „Akademie-Reden” i „Philosophie und realistische Phänomenologie”.

Główne obszary badań: teoria poznania, metafizyka, antropologia filozoficzna, etyka.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Erkenntnis objektiver Wahrheit. Die Transzendenz des Menschen in der Erkenntnis* (1972); *Leib und Seele. Ein Beitrag zur philosophischen Anthropologie* (1973); *Was ist und was motiviert eine sittliche Handlung?* (1976; wyd. polskie *Istota i motywacja moralnego działania*, 1984); *Das Leib-Seele-Problem und die gegenwärtige philosophische Diskussion* (1979); *Back to „Things in Themselves”. A Phenomenological Foundation for Classical Realism* (1987); *Essere e persona. Verso una fondazione fenomenologica di una metafisica classica e personalistica* (1989); *Schachphilosophie* (1989); *Wesen und Existenz* (1994); *Gott als Gottesbeweis. Eine phänomenologische Neubegründung des ontologischen Arguments* (1994); *What is Life? On the Irreducibility of Life to Matter* (1994).

Robert A. Sirico CSP, teolog, duszpasterz, ekonomista, publicysta. Studia na Uniwersytecie w Południowej Kalifornii, Uniwersytecie Londyńskim oraz Catholic University of America. Po piętnastu latach działalności publicznej założyciel (w 1990 r.) Acton Institute for the Study of Religion and Liberty. Duszpasterz chorych na AIDS w National Institutes of Health, Minister do Spraw Pojednania w Catholic Information Center w Grand Rapids (Michigan). Stały współpracownik „The Wall Street Journal”, „Forbes” i wielu innych czasopism.

Członek prestiżowego Mont Pèlerin Society, The Mackinac Center w Midland, American Academy of Religion, Philadelphia Society, Michigan Civil Rights Commission. Członek Rady Doradczej Instytutu Obywatelskiego w Pradze. Związany z Internationale Akademie für Philosophie (Liechtenstein).

Główne obszary badań: religia, polityka, ekonomia.

Autor monografii *Catholicism's Developing Social Teaching* (1992) oraz licznych artykułów publikowanych w czasopismach i wydawnictwach zbiorowych.

Tadeusz Styczeń SDS, profesor, filozof, etyk. Urodzony w 1931 r. w Wołowicach k. Krakowa. Studia teologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1963 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL. Obecnie kierownik Katedry Etyki, kierownik (i członek Rady Naukowej) Instytutu Jana Pawła II KUL, redaktor naczelny kwartalnika „Ethos”. Profesor Instytutu Studiów nad Małżeństwem i Rodziną im. Jana Pawła II przy Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie. Członek-współzałożyciel Internationale Akademie für Philosophie (Dallas, USA, obecnie Liechtenstein), członek Societas Ethica, Towarzystwa Naukowego KUL. Konsultor Papieskiej Rady do Spraw Rodziny. Członek Rady Zarządzającej Papieskiej Akademii Życia. Redaktor „Roczników Filozoficznych” (z. 2), współpracownik czasopism: „Anthropotes”, „Il Nuovo Areopago” i „La Nuova Europa”.

Doktor honoris causa Uniwersytetu Navarry w Pamplonie (Hiszpania).

Główne obszary badań: etyka, metaetyka, antropologia filozoficzna i teologiczna, myśl Jana Pawła II.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Problem możliwości etyki jako empirycznie uprawnionej i ogólnie ważnej teorii moralności. Studium metaetyczne* (1972); *Zarys etyki. Część I: Metaetyka* (1974); *Der Streit um den Menschen* (współautor, 1979); *Etyka niezależna?* (1980); *W drodze do etyki* (1984); *Die Würde des Menschen* (współautor, 1986); *Jedynie prawda wyzwala. Rozmowy o Janie Pawle II* (współautor, 1986); *Miłości, gdzie jesteś? Medytacje rekolekcyjne* (współautor, 1986); *Wolność w prawdzie* (1987); *Sein und Handeln in Christus* (współautor, 1988); *Nienarodzony miarą demokracji* (red., 1991); *Wprowadzenie do etyki* (1993); *Urodziłeś się, by kochać* (1993); *Solidarność wyzwala* (1993).

Andrzej Szostek MIC, profesor, etyk. Urodzony w 1945 r. w Grudziądzu. Studia filozoficzne i teologiczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1971 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, od 1992 r. prorektor, a od 1993 również kierownik Katedry Etyki Szczegółowej.

Zastępca kierownika (i członek Rady Naukowej) Instytutu Jana Pawła II KUL, członek Internationale Akademie für Philosophie (Liechtenstein), Międzynarodowej Komisji Teologicznej oraz Towarzystwa Naukowego KUL. Ponadto członek zespołu redakcyjnego kwartalnika „Ethos” i współpracownik czasopisma „Anthropotes”.

Główne obszary badań: etyka, metaetyka, myśl Karola Wojtyły.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Der Streit um den Menschen* (współautor, 1979); *Normy i wyjątki* (1980); *Die Würde des Menschen* (współautor, 1986); *Miłości, gdzie jesteś? Medytacje rekolekcyjne* (współautor, 1986); *Sein und Handeln in Christus* (współautor, 1988); *Natura, rozum, wolność* (1989, wydanie niemieckie *Natur-Vernunft-Freiheit* 1992); *Pogadanki z etyki* (1993).

Wolfgang Waldstein, profesor, prawnik. Urodzony w 1928 r. w Hangö w Finlandii. Studia prawnicze na Uniwersytecie w Innsbrucku. Po studiach pracownik naukowo-dydaktyczny na tymże uniwersytecie. Od 1965 r. profesor na Uniwersytecie w Salzburgu; w latach 1968-1969 rektor; od 1992 r. emerytowany.

Członek Internationale Vereinigung für Rechtsphilosophie, Österreichische Juristenkommission, Deutscher Rechtshistorikertag.

Doktor honoris causa uniwersytetu w Miskolc. Wyróżniony Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi Republiki Austriackiej i Złotym Krzyżem Zasługi landu Salzburg oraz nagrodą Leopolda Kunschaka.

Główne obszary badań: prawo rzymskie, historia rzymskich nauk prawnych, prawa człowieka, filozofia prawa.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Untersuchungen zum römischen Begnadigungsrecht* (1964); *Das Menschenrecht zum Leben* (1982); *Operae libertorum. Untersuchungen zur Dienstpflicht freigelassener Sklaven* (1986); *Römische Rechtsgeschichte* (1976, dziewięć wydań). Autor wielu artykułów.

Ks. Stanisław Wielgus, profesor, historyk filozofii. Urodzony w 1939 r. w Wierchowiskach k. Janowa Lubelskiego. Studia teologiczne i filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, filozoficzne również na Uniwersytecie Monachijskim.

Od roku 1969 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL. Obecnie kierownik Katedry Historii Filozofii w Polsce, Międzywydziałowego Zakładu Historii Kultury w Średniowieczu oraz Międzywydziałowego Zakładu Leksykograficznego. W latach 1988-1989 prorektor, od 1989 r. – rektor KUL.

W latach 1990-1993 wiceprezydent Konferencji Rektorów Uniwersytetów Polskich, a 1992-1993 przewodniczący Kolegium Rektorów Regionu Lubelskiego.

Członek Société Internationale pour L'Étude de la Philosophie Médiévale, Associazione degli Storici Europei, Polskiego Towarzystwa Filozoficznego, Towarzystwa Naukowego KUL (w latach 1985-1988 sekretarz generalny), Academia Scientiarum et Artium Europea, Societas Humboldtiana Polonorum oraz Lubelskiego Towarzystwa Naukowego.

Wyróżniony Nagrodą Ministra Edukacji Narodowej za osiągnięcia w kierowaniu uczelnią oraz Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Główne obszary badań: historia filozofii średniowiecznej (zwłaszcza polskiej), a także – nauk przyrodniczych, teologii i prawa tego okresu.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Quaestiones Nicolai Peripatetici* (autor opracowania, edycji krytycznej i wstępu, 1973); *Wstęp do krytycznej edycji Benedykta Hessego „Quaestiones super octo libros Physicorum Aristotelis”* (1983); *Benedictus Hesse Quaestiones super octo libros Physicorum Aristotelis* (autor edycji krytycznej i opracowania, 1984); *Badania nad Biblią w starożytności i średniowieczu* (1990); *Obca literatura biblijna w średniowiecznej Polsce* (1990); *Średniowieczna literatura biblijna w języku polskim* (1991); *Średniowieczna łacińskojęzyczna biblistyka polska* (1992). Autor licznych rozpraw, edycji krytycznych i artykułów, redaktor kilku wydawnictw ciągłych.

M. Ch.